

*Vita. Caligula, Domitiani. Suet. & Xiphil. aliorumq. complurium Divi-
nis se honoribus affici afflant. ū. Dico deinde honores meritos. Imme-
riti enim honores dedecori magis quam gloriæ vergunt. Non
igitur majores honores expetendi sunt, quam postulat cujusque
virtus & meritum.*

§. 23. Circumstantiam fundamenti quod attinet, honores
expetendi sunt non ex rebus ludicris aut malis artibus, sed pro-
bis & honestis actionibus, ut ex benè administratâ Republicâ, honestâ
militiâ, studiis bonarum artium & similibus. Gloria vera, iterum Pe-
trarchæ verba sunt, nisi non artibus proliquoaritur, unde tibi nomen
partum vide, sic intelliges an gloria vera sit, famam si casus dedit, e-
ripit.

§. 24. Denique attendenda est circumstantia modi, ut licito
nimirum legitimoque modo ad honores aspiremus, nimirum
per virtutem & merita, non per vim & minas, uti Tyranni hono-
res à subditis extorquere solent, non per fraudem dolosque, uti
Jupiter Olympius, Glaucus, aliq. existimationem sibi divinam pe-
nes rudem plebem compararunt, (de Jove vide Nat. Com. myth. l.
2. de Glaucō Erasm. adag. Glaucus Deus.) non per nimias preces
& supplicationes, non per aliorum detractiones & calumnias,
sed uti jam dictum, per virtutes atque merita.

§. 25. Extrema hujus Virtutis, ut ad finem properemus,
(cum brevitati studere propositum nobis fuerit) sunt Ambitio &
Inambitiositas, illa in excessu, hæc in defectu peccat. Illa est, quâ
nimis justo & præter rectam rationem honores expetimus: hæc
quâ justo minus & præter rectam rationem honores aspernamur,
quo pertinet exemplum Dandæ Venerorum Legati, qui veste muta-
ta canisq. sumptu habitu, Zonâ catenâ in modum collo vinctus ad Pon-
tificis prædentis mensam se abjecit, ejusq. pedibus advolutus est, refe-
rente Egnat. l. 2. c. 4. sed hæc sufficiant.

DEO sit Gloria, mihi Venia.